

Forfatter: ?

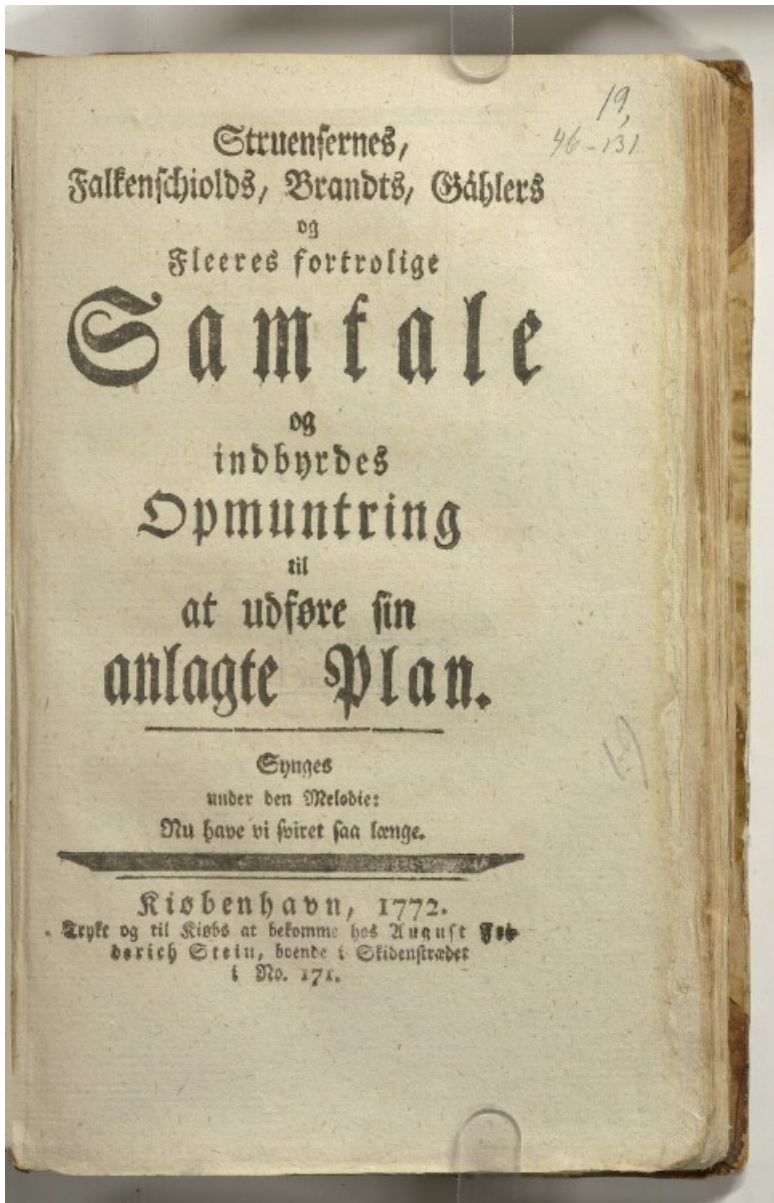
Titel: Struensernes, Falkenschiolds, Brandts, Gählers og Fleeres fortrolige Samtale og indbyrdes Opmuntring til at udføre sin anlagte Plan. Synges under den Melodie: Nu have vi sviret saa længe.

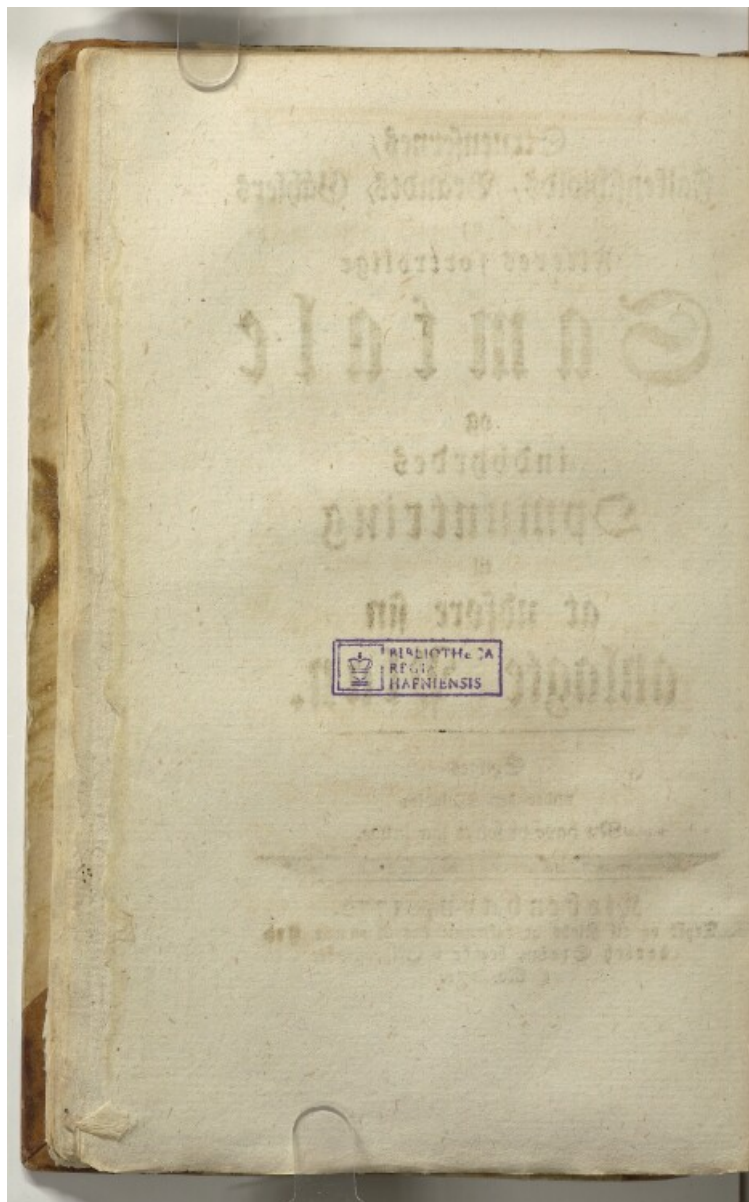
Citation: ?: "Struensernes, Falkenschiolds, Brandts, Gählers og Fleeres fortrolige Samtale og indbyrdes Opmuntring til at udføre sin anlagte Plan. Synges under den Melodie: Nu have vi sviret saa længe.", i ?: *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 6*, A.F. Stein, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_006-shoot-workid2_006_019/facsimile.pdf (tilgået 09. maj 2021)

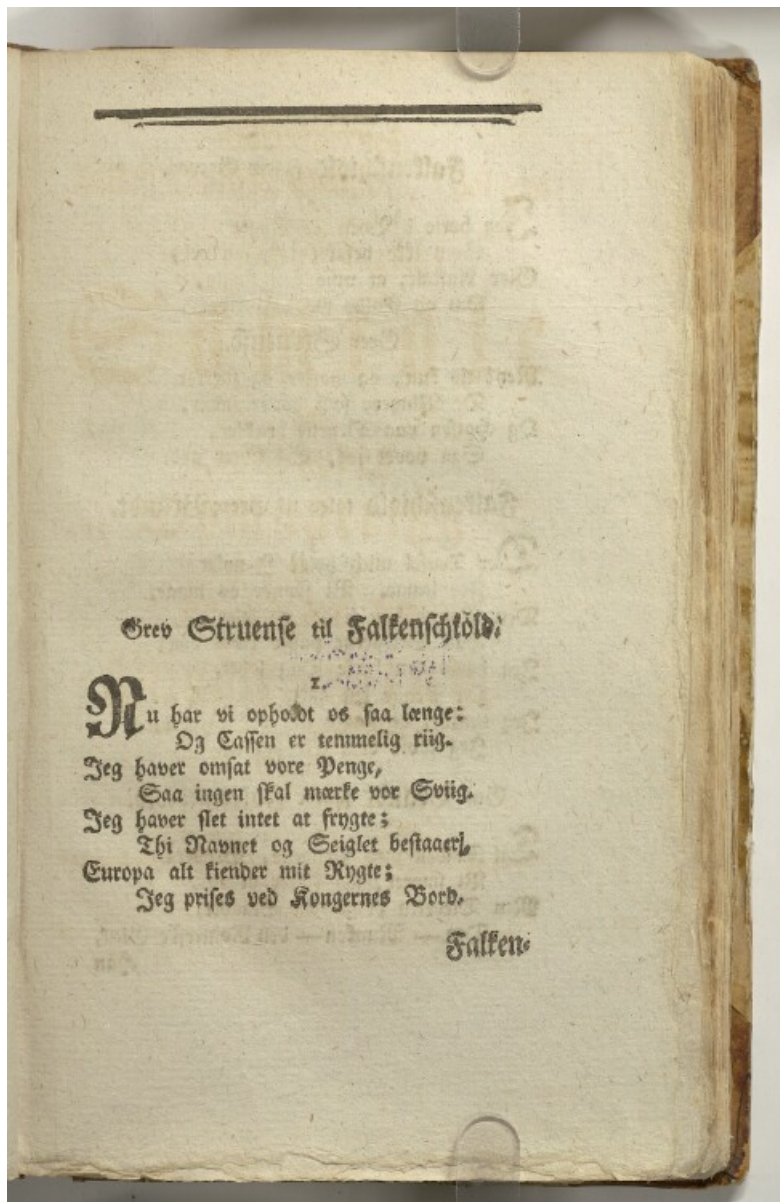
Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 6

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

Brev Struense til Falkenschildt:

Nu har vi opholdt os saa længe:
Og Cassen er temmelig riig.
Jeg haver omsat vore Penge,
Saa ingen skal mærke vor Svig.
Jeg haver slet intet at frygte;
Thi Navnet og Seiglet bestaer,
Europa alt kiender mit Rygte;
Jeg prises ved Kongernes Bord.

Falken:

Falkenschiold svarer Greven.

Jeg hørte i Duen et Røgte²
Som ikke befaldt mig saa vel,
Gjør Anstalt, at visse kan flygte,
Du os skulde møde Uheld.

Grev Struense.

Ney! tie kun, og haster og stæller
De Vinger, som os er imod,
Og Halsen paa Ornene brækker,
Saa vover jeg, Sagen er god.

Falkenschiold taler til Grev Brandt.

Der Teufel mich hole! I nosler³
For længe. Vi skynde os maac,
Den Waase han ligger og soeler,
Han Stiegerne passer kuns paa;
Jeg haver den heele Dag løbet,
Og Penge jeg agter som St . . .
Jeg tænker, de staaer nok ved Kjøbet,
Jeg loyte dem ikke saa lit.

Gr. Brandt svarer Falkenschiold.

Til Fanden med Pengene, Broder!⁴
Vi suarer, saa korer vi væl,
Men Dievelen plage den Staader,
Den — Murken — den Komerske Giel,
Han

Han spiller, maaskee! under Dække,
Bror Gähler besyngter jeg en;
Vi Træede skal Bingerne stalle,
Han svarte til Ordrene Mey.

Brandt taler til Struense.

Her Greve! Nu er vi jo færdig:
Hvad fik vi med Posten i Dag?
Den R. er os ikke værdig,
Jeg frygter han rober vor Sag,
Og Dronningen, Sancte Marie,
Og Hendes dybsindige Søn;
De bør en her længer at bie,
At vi en saarer Fanden til Løn.

Grev Struense.

Behager at læse Mes Freres?
I Senden staaer alting saa got,
Som vi kan det ønske at være,
Da her er fra Neuburg-Slot,
Et Brev, som den brave — jeg tænker
Han meener os ærlig og vel;
En Tønde Guld vi hannem skænker,
Og dertil betaler hans Gield.

Falken.

Falkenschildt taler.

^{7.}
Var det ikke Fandens med Bagten,
De gjorde en Pokkers Allarm.
Grev Struense.

De Hunde — de lærer nok Tagten,
Lad dennem kun styre sin Harm;
Vel var det, nu ere de borte
Og gier ikke meere Fortræd;
Men Fanden kom efter de Sorte,
De præker, saa Pøblen blir ræd.

Falkenschildt.

^{8.}
Den Præken betyder ey meget:
I er jo og selv af det Pak.
De Guds Faar saa lange har bræget.

Grev Struense.
Hold Falkenschildt! op med Jer Suak!
Her andet vil gieres end sludre,
Hent Gåhler! — og Resten bestik,
Smedens jeg lader mig pudre
Og smager min Morgenstunds Drik.

Gåhler.

^{9.}
God Morgen! min kære Hr. Greve!
Hvad sagde den Post fra i Gaar?
Gif De fra Hr. S. disse Breve,
Som vare til Friderichs Moer?
Hvad

Hvad sagde dog Kongen om Bagten?
O! Kongen besnapper vi let.
Vi haver alt Kronen og Maaten,
Dg kiender hans Sind paa en Plet.

Grev Brandt.

Her soler J i Choccolade.
Har Berger her været i Dag?
J Aften er jo Masquerade:
Hvor nær er vi nu med vor Sag?

Grev Struense.

Alt færdig: Jeg sparer til Sagen.
Justis-Raad Struense.
Jeg drømte om Kongen i Nat,
Dg syntes vor Plan kom for Dagen,
Dg at de sandt Falkenschiolds Stat.

Grev Brandt.

Jeg drømte, jeg saae Juliane,
Hun syntes saa hvind som en Snees;
Dg stillede efter sin Bane.
Mathilde udraabte et Bee.

Falkenschiold.

Til Handen med alle Jer Drømme!
Vi haver jo Penge og Magt,
Naar J luns ej Tiden forsamme,
Men skynder Jer, som jeg har sagt.

De dræber — Han sanger — Du tønder —
Hun byder — Han tager i Eed —
Han Dredes til Hæften udsender.
Jeg sloer, saa de ligger derved —
Jeg lover, de aldrig skal trænge.
Han griber, som uvelig er søgt,
Jeg Guld skal udese og Penge,
Til alting er os underlagt.

